

Tvisteløsningsnemnda

Vedtak 42/26

Tvist om arbeidsmiljøloven § 14-2 avvises fordi den er utenfor nemndas saksområder etter arbeidsmiljøloven § 17-2.

Sak om § 14-3 avvises fordi det ikke er en «tvist» etter arbeidsmiljøloven § 17-2.

Sakens parter

A, arbeidstaker

Nemndas sammensetning

Anne Marie Due, leder

Vedtaksdato: 21.04.2026

Arkivreferanse: 2026/43

Saksbehandler: Helene Nødset Lang

Sakens bakgrunn

A var ansatt i stilling på 20 prosent som investigator hos B. Han ble sagt opp på grunn av nedbemanning.

På det tidspunktet oppsigelsen ble gitt, ble det også lyst ut tre stillinger som tilkallingsvikar. A søkte på stillingene og viste til fortrinnsrett til «annen passende stilling» etter arbeidsmiljøloven § 14-2.

B avslo kravet den 26.02.2026 og begrunnet avslaget med at tilkallingsvikariater ikke anses som «annen passende stilling».

A sendte saken til nemnda 27.02.2026 og ba nemnda om å vurdere om arbeidsgivers praksis er i samsvar med arbeidsmiljøloven §§ 14-2 og 14-3.

Sakens dokumenter

A har sendt følgende til nemnda:

- brev av 27.02.2026

Nemndleders vurdering

Nemndas leder har avvist saken alene fordi det er åpenbart at vilkårene for realitetsbehandling ikke er oppfylt. Se forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 5 andre ledd.

Saken gjelder tvist om fortrinnsrett etter arbeidsmiljøloven §§ 14-2 og 14-3.

Etter arbeidsmiljøloven § 17-2 kan «tvist» som nevnt i §§ 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a bringes inn for Tvisteløsningsnemnda for avgjørelse.

Nemndas leder har kommet til at tvist om § 14-2 må avvises fordi dette ligger utenfor de saksområder nemnda kan avgjøre. Tvisten etter § 14-2 avvises derfor.

Kravet om fortrinnsrett etter § 14-3 faller i utgangspunktet innenfor de saker nemnda kan avgjøre etter § 17-2. Tvisteløsningsnemnda kan imidlertid bare avgjøre en sak hvis det er en «tvist» etter en av bestemmelsene som er nevnt i arbeidsmiljøloven § 17-2 første ledd. Nemnda har tidligere sett hen til tvisteloven § 1-3 og tatt utgangspunkt i at det bare foreligger en «tvist» når arbeidstaker har et reelt behov for å få saken avgjort.

A har ikke forelagt arbeidsgiver noe krav om fortrinnsrett etter § 14-3. Nemnda kan ikke fatte vedtak før arbeidsgiver har hatt mulighet til å ta stilling til kravet. Dette er lagt til grunn i fast praksis i nemnda. Se blant annet vedtak 68/19 og 10/15.

Nemndas leder bemerker avslutningsvis at A uansett ikke ville hatt fortrinnsrett etter § 14-3. Bestemmelsen gjelder kun for «deltidsansatte», noe arbeidstaker ikke lengre er da han er

sagt opp fra virksomheten. Nemndas leder kan ikke se at A har et reelt behov for avklaring siden han ikke lengre er ansatt i virksomheten. Dette er i tråd med fast praksis i nemnda. Se blant annet vedtak 91/25, 59/25, 16/24, 126/22 og 05/21.

Tvisten etter § 14-3 avvises derfor også.

Anne Marie Due
leder

21.04.2026